

Former oftere været behandlet der, og saaledes vil det i en mindre Grad være af Interesse her at faae et saadant foreløbigt Resultat. Men det vilde navnlig være i høj Grad uheldigt og beklageligt, hvis denne Sag nu endtes hermed, uden at man fik nogen Forestilling om, hvorledes den betragtes og bedømmes af det andet Thing, thi der har en saadan Forhandling egentlig ingenfinde fundet Sted, og det vilde være dobbelt beklageligt netop nu, efterat Landstinget har faaet den Sammensætning, som det nu har, og som i en ganske fortrinlig Grad synes at maatte gjøre det egnet til at give en Udtalelse, der baade ved sin Sagkundskab og sin Dygtighed kunde komme til forsvareligent at varetage de Interesser, som netop fra den anden Side maatte have for sig i denne Sag. Men endelig skal jeg yderligere tilføje dette, at det vilde være saameget mere beklageligt — jeg fremhæver særdeles dette — som man ikke engang med Nætte vilde kunne sige, men tværtimod vilde begaae en Vildfarelse ved at sige, at man havde dette Things, Folkethingets Anskuelse i denne Sag; thi, efter hvad jeg allerede har antydet og derfor ikke længe skal drøle ved, vil jeg i det Mindste paastaae at det er Tilfældet, at, dersom vi tage dette Lovforslag, som det nu foreligger, saa have vi ikke dette Things virkelige Anskuelse af denne Sag liggende for os. Det er sagt og gjentaget fra flere Sider, ligesom det er en Selvfølge, at, hvor saaledes modsatte Interesser staae ligeoverfor hinanden, væsentlig repræsenterede den ene i det ene, den anden i det andet Thing, fremkommer ikke gennem den første Udtalelse det, som kan siges at være dette Things virkelige Opfattelse. Det er umuligt andet, end at der for Mange — og det er tildeels ogsaa udtrykkelig udtalt — har staaet den Tanke, at man dog ikke kunde gaae ind paa det, som man muligens isvrigt kunde være fuldstændig villig til at gaae ind paa, uden at vide, hvorledes man fra den anden Side stiller sig til Sagen i det Hele. Dette fører altsaa til, at det vilde være særdeles beklageligt, dersom denne Sag hermed skulde være forbi. Jeg kan derfor ikke troe, at det egentlig er Things Mening ved sin Afstemning at bringe det dertil; men da jeg

imidlertid mener, at Enhver ved sin Afstemning bør gaae ud fra, at det, som han stemmer for, muligens kan faae Majoriteten, følger deraf, at jeg ved den Afstemning, som nu foreligger, stemmer for Forslaget, uagtet jeg meget bestemt fastholder den Anskuelse, som jeg allerede ved forskellige Leiligheder har udtalt og udførlig begrundet, saavidt det stod til mig, at der i dette Lovforslag, som det nu foreligger, og navnlig i dets §§ 1 og 2 findes Bestemmelser, som efter min Overbeviisning ere uretfærdige og ubillige imod den anden Part, mod Eierne af Bøndergaardene, mod Godseierne, og jeg skal føie til, uagtet efter min Overbeviisning den Ordning, som nu foreligger, ikke kan forsvares overfor Grundlovens § 82. Men jeg vil ikkedestomindre stemme for dette Forslag, fordi det er min Overbeviisning, at der ellers ikke i dette Thing endnu er sagt det sidste Ord om Sagens Ordning, navnlig i de Aftæninger, som jeg her har paapeget. Jeg vil altsaa stemme for Lovforslaget nu, uagtet jeg, dersom Forslaget forelaa til en endelig Vedtagelse i den Skikkelse, som det nu har faaet her i Folkethinget, afgjort vilde stemme derimod.

Solstein: Saa træet det allerede Thing end maaskee kan være af at høre Discussionen fortsat om dette Spørgsmaal, tror jeg dog, at man stiller den Forventning til enkelte Medlemmer, at de skulle udtale sig om Sagen, forinden den kommer til endelig Afstemning, og jeg skal derfor ikke unddrage mig fra denne Pligt, saa lidet behagelig den end er for mig, ifølge den Stilling, jeg er kommen til at indtage overfor det foreliggende Lovforslag. Jeg kan i Meget tiltræde det, som nys er udtalt af Udvalgets høitærede Formand. For mig staaer dette Lovforslag, som det er blevet ved Afstemningen igaar, som fuldkommen ubrugbart, hvis det skulde træde ud i Livet som Lov den Dag imorgen, hvisaldet af hele den lovgivende Repræsentation og af Regjeringen. Jeg vil paa det Allerbestemteste og lige til det Alleryderste værge mig imod en saadan Lov; men en ganske anden Sag er det, naar vi i dette Dieblil spørge om hvorledes Stillingen er til det Spørgsmaal, som nu mid-